

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM
KARAR

DENİZ ŞAH BAŞVURUSU (2)

Başvuru Numarası : 2018/29836

Karar Tarihi : 14/4/2022

Başkan : Kadir ÖZKAYA

Üyeler : M. Emin KUZ
Yıldız SEFERİNOĞLU

Basri BAĞCI

Kenan YAŞAR

Raportör : Elif ÇELİKDEMİR ANKİTCİ

Başvurucu : Deniz ŞAH

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, ceza infaz kurumunda kamu görevlilerince şiddete maruz kalma şikâyetiyle ilgili olarak etkili bir soruşturma yürütülmemesi nedeniyle kötü muamele yasağının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 21/9/2018 tarihinde yapılmıştır. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

3. Komisyonca başvurunun adli yardım talebinin kabulüne ve kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

4. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı süresinde beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

5. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla erişilen bilgi ve belgeler çerçevesinde olaylar özetle şöyledir:

6. 1981 yılı doğumlu başvuru, olay tarihinde Bolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda (İnfaz Kurumu) silahlı terör örgütüne üye olma/terör örgütü kurma ve yönetme suçlarından tutuklu olarak bulunmaktadır.

7. Anlatımına göre başvuru 3/4/2018 tarihinde Ses ve Görüntü Bilişim Sistemi (SEGBİS) odasından dönerken oturma eylemi yapmak istemesi nedeniyle infaz koruma memurları tarafından fiziksel şiddete maruz kalmış, yüzü ve vücuduna çok sayıda darbe almış, koridorda sürüklenmiş, gördüğü şiddeti protesto etmesi nedeniyle ayrıca disiplin cezasıyla cezalandırılmıştır.

8. Olayın ardından muayene olmak istemesine rağmen kurum doktoruna görünme talebinin reddedildiğini ifade eden başvuru, ertesi gün ziyaretine gelen ailesi ve avukatı A.H.nin, yüzündeki ve vücudundaki yaralanma izlerini gördüğünü iddia etmiştir.

9. Başvuru 4/4/2018 tarihinde İnfaz Kurumu aracılığıyla Bolu Cumhuriyet Başsavcılığına (Başsavcılık) şikâyetle bulunarak kötü muameleye maruz kaldığını ileri sürmüştür. Başvuru; şikâyet dilekçesinde, kamera görüntülerinin izlenmesini, Adli Tıp Kurumuna sevk edilerek hakkında sağlık raporu düzenlenmesini talep etmiştir.

10. Başvuru ayrıca oda arkadaşı E.Y.nin olayla ilgili görgüsüne dayalı beyanlarını içerir dilekçesini şikâyet dilekçesine eklemiştir. E.Y. dilekçesinde; başvurunun odaya getirildiğinde ayağa kalkamayacak hâlde olduğunu, yüzünün sol yanak kısmında şişlik, sırt bölgesinde kızarıklık ve ezikler bulunduğunu, mide bulantısı ve baş dönmesi olduğunu söylemesi üzerine acil butonuna basarak infaz koruma memuru çağrıldıklarını, başvuru hakkında adli tıp raporu düzenlenmesini istediklerini ancak isteklerinin yerine getirilmediği gibi bir kez daha acil butonuna bastıklarında butonun fişinin 12.15 ile 17.30 saatleri arası çekili olduğunu dile getirmiştir. Akşam sayıma gelen görevlilere de durumu anlattıklarını ifade eden E.Y. kimsenin ilgilenmediğini, darp izlerini görmelerine rağmen görevlilerin kayıtsız kaldığını belirterek arkadaşını yaralayan kişilerden şikâyetçi olduğunu beyan etmiştir.

11. Başsavcılık 13/4/2018 tarihinde İnfaz Kurumundan şikâyet konusu ile ilgili olarak araştırma yapılmasını talep etmiştir. İnfaz Kurumu 16/4/2018 tarihli cevabıyla başvurunun şikâyetiyle ilgili yapılan araştırmada iddiaları doğrulayan herhangi bir delil veya emareye ulaşılmadığını bildirmiştir. İnfaz Kurumu; bildirim yazısına Kamera İzleme Tutanağı, başvuru hakkında düzenlenen 5/4/2018 tarihli reçete, araştırma ve ön inceleme raporu ile ifade tutanaklarını eklemiştir.

- Başvuru hakkında 5/4/2018 tarihinde düzenlenen reçetede ağrı kesici içerikli bir ilaç dâhil olmak üzere dört ilaç reçete edildiği, tanı kısmına "*genel muayene*" yazıldığı görülmüştür.

- 4/4/2018 tarihinde infaz koruma memurlarınca düzenlenen ve iki sayfadan oluşan Kamera İzleme Tutanağı'nda başvurunun SEGBİS odasından saat 11.59'da çıkarıldıktan sonra kapının önünde oturduğu, infaz memurları D.C., Y.U., S.Ş. ve E.Y.nin başvuru elleri ve ayaklarından tutarak odasına doğru götürdükleri ve saat 12.03'te memurların başvuru odasına bırakarak oradan ayrıldıkları belirtilmiştir.

- Başvuru odasına götüren dört infaz koruma memuru; olayla ilgili olarak İnfaz Kurumu personeli tarafından alınan benzer ifadelerinde suçlamayı kabul etmediklerini, başvuruya şiddet uygulamadıklarını, başvurunun direnmesi nedeniyle başvuru ellerinden ve ayaklarından tutarak sadece odasına götürdüklerini beyan etmiştir.

- İnfaz Kurumu Müdürü tarafından 11/4/2018 tarihinde düzenlenen ve üç sayfadan oluşan araştırma ve ön inceleme raporunda 4/4/2018 tarihinde başlatılan araştırma sonucunda başvurunun geçmişte de disiplini bozan benzer eylemlerinin olduğu, kamera görüntülerinde veya infaz koruma memurlarının ifadelerinde başvurucuyu destekleyici emarelerin olmadığı, başvurunun ve oda arkadaşının yalan söylediğinin değerlendirildiği, olay günü başvurunun direnmesi nedeniyle başvurucuyu odasına kadar infaz koruma memurlarının elleri ve ayaklarından tutarak götürdüğü ifade edilmiştir.

12. Başvurucunun avukatı A.H. de aynı olay nedeniyle başvuru adına 9/4/2018 tarihinde Başsavcılığa şikâyetçi olmuştur. Şikâyet dilekçesinde A.H. 4/4/2018 tarihinde başvurucuyu ziyaret ettiğinde başvurunun çenesinin sol tarafının şiş olduğunu, sağ tarafında çizikler ve kızarıklıklar bulunduğunu, sırt ve bacaklarında kızarıklar olduğunu, kıyafetlerinde postal izlerinin olduğunu gözlemlediğini, şiddetli ağrıları olduğunu ifade ettiğini, talep etmesine rağmen doktor muayenesi yaptırılmadığını belirtmiştir. Dilekçede ayrıca başvurunun tedavi amacıyla en yakın sağlık kuruluşuna derhâl sevk edilmesini, tanıklarının dinlenilmesini ve kamera kayıtlarının izlenmesini talep etmiştir. Başvurucunun avukatı vasıtasıyla yaptığı bu şikâyet 30/4/2018 tarihinde devam eden soruşturma ile birleştirilmiştir.

13. Başsavcılık 2/5/2018 tarihinde kovuşturma yapılmasına yer olmadığına karar vermiştir. Kararın gerekçesi şöyledir:

"Dosya bir bütün olarak değerlendirildiğinde; kamera kayıtlarında herhangi bir darp eyleminin bulunmadığının tespit edildiği, ön inceleme raporunda müştekilerin iddialarını karşılayacak herhangi bir somut delile rastlanılmadığı, müştekilerin soyut iddialardan başkaca kamu davasının açılmasını gerektirecek yeterlikte ve nitelikte delil elde edilemediği"

14. Başvurucunun Başsavcılık kararına itirazı Bolu Sulh Ceza Hâkimliğinin 5/6/2018 tarihli kararıyla reddedilmiş, ret kararı başvurucuya 7/9/2018 tarihinde tebliğ edilmiştir.

15. Diğer taraftan başvurunun annesi Z.Ş.nin aynı olayla ilgili şikâyeti üzerine başlatılan soruşturma sonunda Başsavcılık 8/5/2018 tarihinde aynı şikâyetle ilgili daha önce kovuşturma yapılmasına yer olmadığı kararı verilmesi nedeniyle yeniden soruşturma yapılamayacağı gerekçesine istinaden kovuşturma yapılmasına yer olmadığına karar vermiş, anılan karar aşamalardan geçerek kesinleşmiş ve başvurucuya nihai karar 7/9/2018 tarihinde tebliğ edilmiştir.

16. Başvurucu 21/9/2018 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

17. İlgili hukuk için bkz. *Gökhan Gündüz*, B. No: 2017/39507, 3/11/2020, §§19-25.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

18. Anayasa Mahkemesinin 14/4/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

19. Başvurucu; infaz koruma memurlarının fiziksel şiddetine uğramasına rağmen Başsavcılığın olayla ilgili etkili soruşturma yürütmediğini, şikâyet ettiği kişilerin veya kendisinin ifadesini almadığını, tanıklarını dinlemediğini belirterek kötü muamele yasağı ile eşitlik ilkesi ve adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

20. Bakanlık görüşünde, başvurucunun iddialarını destekleyen delillere ulaşılamaması nedeniyle Başsavcılık tarafından kovuşturamama kararı verildiği vurgulanarak Anayasa maddeleri ile Anayasa Mahkemesinin içtihadı hatırlatılmıştır.

21. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı cevabında başvuru formunda dile getirdiği hususları yinelemiş; ayrıca iddia edilen oturma eylemine olay günü başlamadığını, daha önce de pasif direniş şeklinde eylemlerinin olduğunu ancak hiçbirini hakkında ceza soruşturması yapılmadığını, olaydan sonra sağlık raporu alınması yönündeki yazılı taleplerinin yerine getirilmediğini, dilekçelerinin işleme konulmadığını, ayrıca şikâyeti ile ilgili soruşturmanın İnfaz Kurumunca yapılması nedeniyle tarafsız olmadığını ifade etmiştir.

B. Değerlendirme

22. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki tavsifi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki nitelendirmesini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Somut olayda başvurucunun iddiaları kötü muamele yasağı kapsamında değerlendirilmiştir.

23. Anayasa'nın "*Kişinin dokunulmazlığı, maddî ve manevî varlığı*" kenar başlıklı 17. maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir:

"Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz."

24. Anayasa'nın "*Devletin temel amaç ve görevleri*" kenar başlıklı 5. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Devletin temel amaç ve görevleri, ... Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır."

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

25. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan kötü muamele yasağının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

26. Anayasa Mahkemesinin istikrarlı içtihadına göre maddi ve manevi varlığı koruma hakkı kapsamında devletin sahip olduğu pozitif yükümlülüğün usule ilişkin bir yönü bulunmaktadır. Bu kapsamda özellikle kasıtlı işlenen kötü muamele fiillerinin aydınlatılmasını, sorumlularının belirlenmesini ve cezalandırılmasını sağlayabilecek etkili bir soruşturma yürütülmesi gerekir. Bu soruşturmanın temel amacı, kişilerin maddi veya manevi varlığına yönelik saldırıları önleme amacı taşıyan hukukun etkili bir şekilde uygulanmasını sağlamaktır (*Cezmi Demir ve diğerleri*, B. No: 2013/293, 17/7/2014, § 110).

27. Kasıtlı fiiller bakımından cezai nitelikte olması gereken soruşturmanın etkili kabul edilmesi için soruşturmadan sorumlu görevlilerin olaya karışan kişilerden bağımsız olması, resen harekete geçilmesi, olayı aydınlatabilecek ve sorumluların tespitine yarayabilecek bütün delillerin tespit edilmesi, soruşturma sürecinin kamu denetimine açık ve mağdurların meşru menfaatlerini korumak için gerekli olduğu ölçüde katılımına imkân vermesi, makul bir özen ve süratle yürütülmesi, son olarak da elde edilen tüm bulguların tarafsız ve nesnel bir şekilde değerlendirilmesi gerekir (*Cezmi Demir ve diğerleri*, §§ 114, 115).

28. Ancak etkili bir soruşturmanın başlatılabilmesi için öncelikle kötü muamele iddialarının uygun delillerle desteklenmesi gerekir. Bu nitelikteki bir kanıt yeterince ciddi, açık ve tutarlı emarelerden ya da aksi ispat edilemeyen birtakım karinelere oluşabilir. Ancak bu uygun koşulların tespiti hâlinde etkili bir soruşturma yükümlülüğünün gerekliliğinden bahsedilebilir (*C.D.*, B. No: 2013/394, 6/3/2014, § 28).

29. Soruşturma sonucunda alınan kararın soruşturmada elde edilen tüm bulguların kapsamlı, nesnel ve tarafsız bir analizine dayalı olması, bunun yanı sıra söz konusu kararın vücut bütünlüğüne yönelik müdahalenin Anayasa'nın aradığı zorunlu bir durumdan kaynaklanan ölçülü bir müdahale olup olmadığına yönelik bir değerlendirme içermesi de gerekir (*Cemil Danişman*, B. No: 2013/6319, 16/7/2014, § 99).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

30. Olay tarihinde tutuklu olan başvuru, oturma eylemi yapmak istemesi nedeniyle infaz görevlilerinin aşırı güç kullanarak kendisine müdahale ettiğini belirterek kötü muameleye maruz kaldığını iddia etmiştir.

31. Kamu görevlisi tarafından hukuki sınırların aşarak Anayasa'nın 17. maddesini ihlal eder biçimde bir muameleye tabi tutulduğuna ilişkin bir iddianın varlığı hâlinde etkili soruşturma yükümlülüğünün başlaması için gerekli olan husus, söz konusu iddianın savunulabilir olmasıdır. İddianın savunulabilir olması, açık ve olgulara ilişkin ayrıntı içermesinin yanında ancak makul kanıtlarla desteklenmesiyle mümkündür. Başvuru, şikâyet dilekçesinde, infaz görevlilerince yaralandığını iddia etmiş; ayrıca eylemin oluş şekli ve zamanını açıklayarak şikâyetini detaylandırmıştır. Bu durumda başvuru iddiasının savunulabilir olarak değerlendirilmesi için makul delillerle desteklenmesi gerekir. Başvuru

olayın ertesi günü ibraz ettiği şikâyet dilekçesiyle kamera görüntülerinin incelenmesini, tanıklarının dinlenilmesini ve hakkında sağlık raporu alınmasını talep etmiştir.

32. Ceza infaz kurumunda tutulan bir kişinin şikâyetçi olması hâlinde kötü muameleye maruz kalıp kalmadığının tespiti amacıyla alınan sağlık raporları, değerlendirmeye esas oluşturacak en önemli kanıtlardan biri olmasının yanında devletin Anayasa'nın 17. maddesinin üçüncü fıkrasındaki yükümlülüğüne aykırı davranmadığını ispatlayabileceği nitelikte bir belgedir. İddia ve savunmadan bağımsız bir şekilde gözleme dayalı bulguların tespit edilmesi suretiyle olaydan hemen sonra hazırlanan raporlar, maddi gerçeğe ulaşmayı sağlayan en önemli araçtır (benzer yöndeki karar için bkz. *Salih Şahin*, B. No: 2016/13964, 28/1/2020, § 85).

33. Devletin denetim ve kontrolü altında hükümlü olarak tutulan başvuruçunun delil sunma olanağı oldukça sınırlı olduğundan toplanmasını talep ettiği delillerden olayı aydınlatılabileceği değerlendirilenlere soruşturma makamlarınca ulaştırılması için çaba gösterilmesi etkili soruşturma yükümlülüğünün bir parçasıdır. Bu kapsamda başvuruçunun yaralanmasının tespiti amacıyla hakkında sağlık raporu alınmasını talep etmiş ancak Başsavcılık bu yönde bir işlem yapmamıştır. Başvuruçunun iddiasının savunulabilir olup olmadığının değerlendirilmesinde en önemli delillerden biri olan sağlık raporunun Başsavcılığa temin edilmemiş olması başvuruçuya atfedilecek bir kusur olmadığından somut olayda başvuruçunun iddialarını destekleyen bir raporun bulunmaması nedeniyle etkili soruşturma yükümlülüğünün mevcut olmadığı söylenemez. Dolayısıyla ayrıntılı şikâyet dilekçesi sunan ve birtakım delillerin toplanmasını talep eden başvuruçunun yaralanmasını doğrulayan sağlık raporunun bulunmaması tek başına iddialarını savunulabilir olmaktan çıkarmayacağından başvuruçunun etkili soruşturma yapılması yönündeki beklentisi meşru kabul edilmiştir (benzer yöndeki değerlendirme için bkz. *Gökhan Gündüz*, §§ 44, 46). Kaldı ki olayın ertesi günü şikâyetçi olan başvuruçuyla ilgili olarak İnfaz Kurumunca veya Başsavcılığa sağlık raporu alınması yönünde girişimde bulunulmamasının nedeni de anlaşılabilir.

34. Başsavcılık, soruşturma kapsamında sadece İnfaz Kurumundan olayla ilgili bilgi istemiş; İnfaz Kurumunun yaptığı araştırma neticesinde başvuruçunun iddialarını doğrulayan delil bulunmadığını bildirmesi üzerine de başkaca araştırma yapmaya gerek duymaksızın kovuşturma yapılmamasına karar vermiştir. Diğer bir ifadeyle başvuruçunun şikâyeti üzerine Başsavcılık soruşturma başlatmışsa da başvuruçunun şikâyet ve delillerinin tespitine yönelik ayrıntılı ifadesini alarak soruşturmaya katılımını sağlamamış, başvuruçunun talep etmesine rağmen tanıkları dinlememiş ve başvuruçunun hakkında sağlık raporu alınması için çaba göstermemiştir.

35. Öte yandan kötü muamele yasağının kamu görevlilerince ihlal edildiğine ilişkin iddialara yönelik olarak yürütülen soruşturmanın etkililiği için soruşturmanın uygulamadaki bağımsız ve tarafsızlığının da sağlanması gerekir. Anılan ilke, soruşturmanın hukuki olduğu kadar fiili olarak tarafsız ve bağımsızlığının sağlanmış olmasını gerektirir. Somut olayda şikâyet edilen infaz koruma memurlarının savunmalarının aynı kurum içindeki başka infaz koruma memurlarınca ve/veya amirlerince alındığı, kamera görüntülerinin yine İnfaz Kurumu personelince izlenerek tutanak düzenlendiği görülmüştür. Başsavcılığın soruşturmayı bizzat yapmak yerine İnfaz Kurumunca yapılan araştırmayla yetinerek araştırma sonucunda vardığı kanaati karara dayanak yaptığı soruşturmanın tarafsız ve bağımsız makamlarca yürütülmesi gerektiği ilkesiyle bağdaşmadığı değerlendirilmiştir.

36. Tüm bu eksiklikler birlikte değerlendirildiğinde başvurucuya karşı kötü muamele oluşturduğu iddia edilen eylemlere yönelik olayın aydınlatılması amacıyla etkili bir ceza soruşturması yürütülmediği sonucuna ulaşılmıştır.

37. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 17. maddesinin üçüncü fıkrasında güvence altına alınan kötü muamele yasağının usul boyutunun ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

38. Yukarıda belirtilen tespitler doğrultusunda soruşturmadaki eksiklikler nedeniyle başvurucunun şikâyetine konu ettiği güç kullanımının gerçekleşme koşulları bağlamında iddia dışında veri bulunmadığı, özellikle olay sonrası başvuru hakkında alınmış bir sağlık raporunun olmaması dolayısıyla bu aşamada olguların gerçekliği konusunda kanaat oluşmadığından kötü muamele yasağının maddi boyutu itibarıyla bir inceleme yapılmasına imkân bulunmadığı değerlendirilmiştir.

3. Giderim Yönünden

39. Tespit edilen ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına ilişkin usul ve esaslar 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinde yer almaktadır.

40. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden soruşturma yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği soruşturma mercilerince yapılması gereken iş, yeniden soruşturma işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri (2)*, B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

41. Başvurucu, ihlalin tespiti ile tazminat talebinde bulunmuştur. İhlal tespitinin ve yeniden soruşturma yapılmasının başvurucunun uğradığı zararların giderilmesi bakımından yeterli olmadığı açıktır. Bu nedenle somut olayın koşullarında ortaya çıkan manevi zararı için net 45.000 TL manevi tazminatın başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Kötü muamele yasağının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 17. maddesinin üçüncü fıkrasında güvence altına alınan kötü muamele yasağının usul boyutunun İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin kötü muamele yasağının usule ilişkin boyutunun ihlalinin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden soruşturma yapılmak üzere Bolu Cumhuriyet Başsavcılığına GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucuya 45.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 14/4/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.